

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:
de trei ori pe seputemana.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Nr. 104.

ANNUALUL XLIII.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunclurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primeșc. — Manuscrise nu se
retramit.

Luni, 29 Decembrie

1880.

Cu 1 Ianuariu st. v. 1881 se incepe unu nou abonamentu

GAZET'A TRANSILVANIEI."

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fóiei nóstre, alu caroru abonamentu a espiratu cu 31 Decembre st. v. 1880, se binevoiesca a si'l renoi de cu vreme, pentru că diuariulu se li se potea tramite regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati ne tramite adressele d-lorū *exactu*, aratandu si *sta cea mai aproape* de loculu, unde locuiescu.

Banii de prenumeratiune sunt a se tramite iusioru prin assignatiuni postale la Redactiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI“ Brasovu.

„Gazet'a Transilvanie“ va aparé dela 1 Ianuariu st. v. de trei ori pe seputemana.

Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvanie“ este:

pentru Brasovu: pe trei luni 2 fl., pe siese luni 4 fl., pe anu 8 fl. — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siese luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siese luni 5 fl., pe anu 10 fl.

pentru Roman'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siese luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Cu numerulu presentu se incheia se-
mestruul II-leu. Numerulu primu alu anului
viitoru va aparé Vineri sera in 2 Ianuariu
st. v. 1881.

Solidaritate*)

1860—1865.

Brasovu, 28 Decembrie.

II. Candu in urm'a diplomei dela 20 Octobre 1860 se ivi pe firmamentu sôrele constituunionalismului, sperantiele destepitate la diferitele popôre ale monarchiei erau legionu. Sperau Romanii, d'er si Maghiarii si Sasii. Este óre de lipsa se mai agatamu, cătu de opuse erau de multe-ori a-
cesto sperantie un'a alteia?

Maghiarii cu deosebire n'au fost inveniatu nici in experientiele celor doispredieci ani ai absolutismului. Anii 1860 i-au afiatu cu acelesi tendințe asupritore de alte popôre, cari le au fost manifestati la 1848. Ei reapucara firulu legislatiunii dela 1848 si nu voieau se faca timpului si impregiurilor schimbate nici o concessiune.

Romanii de alta parte se vediura intr'o situa-
tione noua pene acuma necunoscuta. Loru li se in-
facisid de odata grav'a problema de a luptá, cum dicea fericitulu Jancu, cu arm'a legii, spre a scôte drepturile natiunei loru. Ce era d'er' mai naturalu, de cătu că si Romanii se reapuce firulu politicei loru nationale inaugurate la 3/15 Maiu 1848?

Lupt'a inceputa in primavér'a anului 1848, care avu atunci unu sfersitu atât de tristu si sangerosu, trebuiea continuata la 1860 pe terenul legalu constituunionalu. Din cele siéspredieci puncte ale programului natiunalu formulatu in Campulu Libertatii, se realizase abia numai unulu: desfintarea iobagiei. Si căte dorintie remasera inca si aci neimplinite prin modulu cum s'a facutu improprietarya tieranului?

Forte lunga si spinósa era d'er' calea ce mai avea se-o percurga luptatorii pentru egal'a indrep-
tatire nationala. Era prin urmare de lipsa că se

*) A se vedé Nrii „Gaz. Trans.“ 84, 100, 101, 102,
si 103 in anulu curentu.

N.B. Articulii intitulati: „Solidaritate“ nepotendu-se termina in anulu curentu se voru continua in numerii din anulu urmatoriu.

Red.

se pregatesca bine, să-si iè merinde de ajunsu pe drumu si să se provéda cu töte cele trebuintiose spre a se poté aperá la casu de lipsa in contra furtunelor. Cu atâtua mai vîrtozu se cerea acést'a, cu cătu situatiunea devenise intr'o privintia mai complicata că la 1848; atunci aveam de a face numai cu unu contrariu, cu vechiulu guvernul altierii, ear' la 1860 trebuiea se damu peptu deodata si cugovernul nemtiescu, care avea inca poterea in mana, si cu guvernul, ungurescu care era pe calea de a si-o recăstigá si inca si cu töte intrigele, neintiegerile si prejudetiele, ce domniea intre diferitele popôre din tiéra.

In acësta dificila situatiune luptatorii nostri trebuiea se 'si iè de merinde spiritulu natiunalu de sine statotoriu, ce s'a manifestatu in 3/15 Maiu 1848, ei trebuiea să se nutrăsca necontentu cu principiele ce s'au proclamatu in acea dì marézia. Cei mai esperti dintre drumari trebuiea totodata să se gandeasca la furtunele ce poteau surprinde pe caletori, si să se ingrijescă de cu vreme că se aiba cu ce se ingrădi in contra loru. Si prin ce era să se formeze aceste grădele aperatōre déca nu printr'o organisatiune nationala buna si forte?

Doue mari probleme avea de a deslegá activitatea natiunală dupa caderea absolutismului: desteparea si nutrarea constanta a spiritului adeveratu natiunalu si organisarea successiva a fortelor natiunale in acestu spiritu. Activitatea organisatore natiunală nu se potea nicidcum comandă dela Vien'a, din contra Romanii poteau să se astepte că din acea parte li se voru pune numai pedeci in organisarea loru.

Desvoltarea in spiritu natiunalu independentu din nenorocire intimpină o pedeca mare, pôte cea mai mare, chiaru si in sinulu nostru. In cartea suferintelor nóstre stá scrisu că si Romanu pe Romanu să se persecute. Nu se potea se nu mos-tenim ceva din sclavi'a seculară, de care abia sca-
pasaramu.

Unulu din aceste rele stramosiesci a fost si este inca iavid'a intre conducētori. Nu numai unulu dintre Romanii luminati a trebaitu se platésca scumpu curagiulu opinionei sale, déca acést'a nu placea altor'a, cari voieau cu ori-ce pretiu să se sustiena la carm'a providentiei natiunale. Astfelii multi din barbatii cei mai de spiritu si indepen-
denti au fost constrinsi său se amutiésca, său se parasescă terenul si se 'lu lase acelora, cari ilu monopolisara in folosulu ambitiunilor loru per-
sonale si alu intereselor confesiunale său parti-
culare ce le urmarea.

Spiritulu natiunalu ajunse intre doue curente inimice, unulu venea din afara dela contrarii neamului romanescu, celalaltu din intru dela ómenii passiunilor mici. Entusiasmulu, care cuprinse anim'a curata a junimei romane la 1860, n'a potutu se fia durabilu, căci n'avea nutrementul adeveratu. Barnutii, Ianculescii, Butemii, Michesii s. a. au fost siliti se dispara unii dupa altii de pe aren'a luptelor natiunale. Cei ce cugetau independentu se vedea isolati si persecutati intr'o forma său alta.

Sub asemeni impregiurari se 'ntielege că cres-
cerea politica a nouei generatiuni n'a potutu se aiba resultate satisfacētore. In privint'a acést'a scrie-
am inainte cu optu ani: „Legatur'a armonica
intre betrani si tineri, nu s'a afiatu inca nici pénă astadi. Tractarea rece birocratica si peste umeru,
continu'a privire cu-o frunte incretita autoritativa,
atitudinea dictatorica fara condescendentă, fara
consiliare si informare simpatica, eata totu atatea defecte, cari au influintat asupra junimei romane
cu deosebire atât de stricatosu, incătu se pôte dice, că forti'a activitatii ei publice patrioticce si
politico-nationale, capitalolu acest'a de Dumnedieu
bincuventatu, tesaurulu celu mai scumpu alu fie-
carui poporu, a remasu multu ignorat si nefolos-
situ. Poterea reproductivea natiunala, nu numai că

nu s'a potutu manifesta in urm'a acést'a, d'er' ce e mai tristu si periculosu pentru viitorul natiunei astadi se pare a fi amortitul."

Theori'a pericolosa nascuta sub absolutismu, dupa care ocuparea unei functiuni publice din partea unui Romanu ar' fi a se considera de o isbenda natiunala, s'a desvoltatu in anii 1860 intr'unu natiunalismu patentatu, vnicu in feliulu seu. Era adeca la moda a figurá că romanu mare prin a face pe voia guvernului, care trecea de favorabilu desvoltarii nóstre natiunale. In consecenia celu ce primea unu postu cästigá ipso facto si darulu de a fi Romanu bunu si conducētoriu natiunalu; cu cătu functiunea era mai inalta ca atâtua mai mare era si Romanulu care-o ocupá.

Ce mirare déca dominandu acestu currentu, care venea de susu in josu, nu de josu in susu, dela guvern, nu din poporu, spiritulu adeveratu natiunalu a degenerat totu mai multu intr'unu servilismu tristu si dejositoriu.

In aerulu infectatul de acestu servilismu natu-
ralminte ide'a organisarii politice natiunale nu potu face nici unu pasu seriosu spre realizarea ei. Ju-
nimea romana in locu de a se dedă de cu vreme a manuă arm'a legii in siruri compacte si bine organisate, incepú a-si petrece timpulu pretiosu cu desgroparea de documente nobilitare de ale stra-
mosilor si cu inventarea de totu feliulu de titu-
laturi, care de care mai servile, spre a impená cu ele adressele de aderentia cătra representantii politicei dominante.

O incercare de organisare nationala ce e dreptu s'a facutu la 1861, o partida s'a formatu, cu doi siefi archierei si c'unu statu majoru de functiunari inalti si de alti cătiva aderenti ai politicei dominante. Acést'a era inse partid'a guvernamentală nu era partid'a natiunala independenta.

Sub sôrele semi-constitutiunalismului Schmerlingianu acést'a partida nu potu să se desvólte si Simeone Barnutiu, care a cerutu la 1848 infinitarea ei si care a pledat pentru organisarea ei si la 1861, intr'o scrisore publicata in „Foi'a pen-
tinte anima si literatura“, trecea in patri'a s'a natala la cei mai multi d'intre politicii dilei numai de unu — fantastu !

Cestiunea limbei.

Cetitoriloru nostri le este cunoscutu, că tribu-
nalu reg. din Sibiu a decisu, că de-
aci in colo nu va mai primi dela advocați harthii scrise in limb'a germana si romana. Decisiunea a fost luata in siedint'a plenara a tribunului dela 14 Decembrie 1880, sub Nr. 7543. Dupa „Sieb. d. Tagblatt“ decisiunea suna asa:

Considerandu, că la tribunalele reg. vecine si la judecătoriile cercuale ce se tienu de ele se pri-
mescu dela advocați numai de acele harthii sem-
nate de ei, cari sunt scrisoare in limb'a maghiara, si
că in privint'a acést'a acele tribunale nu facu
esceptiune față de advocații din Sibiu, dintre cari
o parte insemnata cunoșce limb'a oficiala a statului,
cealalta parte inse a facutu dela 1872 in
cōcō in limb'a acesta landabile progresse, de unde
mai vine că, cei ce cunoscu limb'a acést'a si au
angageatul colaboratori, cari o precepă.

considerandu mai departe, că in unulu si
același statu cu acelesi legi si dispositiuni legale
nu se pote observă in directiunea aratata o proce-
dere differita si că din neregularitatea a
tolerata pe teritoriul acestui tribunalu, care nu
e compus numai din parti ale tieri sacsonice de
odinióra (Sachsenland) nu se pote derivă nici unu
dreptu;

considerându in fine, că in sensulu rescripte-
loru ministeriale dela 15 Novembrie 1875 Nr. 32,
710 si dela 4 Aprile 1878 Nr. 7673 tribunaleloru reg. nu le este ertatul a primi, decătu numai

de acele harthii, semnate de advocați, cari sunt scrise în limbă oficială a statului, și că citatele rescripte min. sunt atât de clare, încât cuprinsul și dispozițiunile lor nu mai pot fi supuse discussiunii, și că purcăriile de aci numai de aceea mai pot fi acuma vorba, că ore ne regula ritatea tolerată pene acuma să se curme acuma indată să pene la unu terminu anumit preclusiv; și cu tot ce că dispozițiunile clare ale rescriptelor citate ne ar face se dubitam, că tribunalul este competență a concede o prelungire a prezentei, totuși se pare a corespunde ecuației, de căci în cause deja pendente cu privire la hartiile redactate în alta limbă și potrivite urgente, se va hotărî unu terminu preclusiv anumit: de aceea tribunalul reg. să pronunțiatu în siedintă de adă in forma de decizie:

„că tribunalul numai pene la finea lunei Decembrie a. c. va mai primi, conformu procederii tolerate pene acuma, harthii semnate de advocați, cari nu sunt scrise în limbă oficială a statului, dela 1 Ianuarie 1881 înse va primi numai de acele harthii, cari voru fi scrise în limbă statului indicata in §. 1 alu Art. de lege XLIV: 1868 și incepând dela numită dî va respinge harthile semnate de unu advocațu, cari voru fi scrise în alta limbă. — Totodata sunt avisati notarii, cari se tienu de teritoriul acestui tribunalu si cari in contra dispozițiunilor citate lucra in limbi diferite cu excluderea limbii oficiale, că fiind ei esmisii tribunalului, se intrebuintăze cu rigore limbă oficială.“

In contra acestei eschideri a limbiei germane și romane cămeră advocaților din Sibiu a recursu la ministrul de justiția. In acestu recursu constata, că pe teritoriul tribunalelui dela Sibiu limbă judecătorească a fost totdeauna cea germană. Tribunalul reg. a parazită basă legală și se provoacă la rescriptele ministeriale dela 1875 și 1878. E ceva straniu că asemenei pretinse rescripte se punu in lucrare abia doi ani după aparitiunea lor. Tribunalul reg. din Sibiu și-a datu elu insusi legea, că se nu primășca jalbe scrise în limbă germană și română. Aceasta lege a tribunalului este contraria legilor statului, ceea ce dovedește si faptul, că tribunalul a primit pene acuma harthii scrise nemtiesce și românesce. Deciziea tribunalului vătama dreptulu locuitorilor de pe teritoriul tribunalului, și mai multi advocați prin acăstă sunt impedeatii in exercitarea chiamarei lor.

Cartea verde a României.

„Cartea verde“, care a fost distribuită corpușilor legiuitorie romane, după cum amu aratatu, contiene între altele și corespondențele diplomatice privitorie la revisuirea art. 7 din Constituție, adeca la cestiușa Evreilor. Pentru că se cunoscă si cetitorii nostri greutatile, cu cari au avutu a se luptă diplomati romani, pene ce au indupăcatu pe poteri a primi basea de impamentenile propusa de guvernul român, reproducem scrisorile ce le-a adresat cabinetului din București d. V. Boerescu din missiunea să dela Berlin și Petersburg.

La 29 Iulie, d. V. Boerescu scrie din Berlinu catre ministrul ad-interim la afacerile straine:

„Domnule ministru si onorate Colegu! Find- că plecu astă-săra la St.-Petersburg, ve adreseză numai căte-va linii asupra rezultatului convorbirilor mele la Berlin. Sosindu aci la 9 Augustu diminetă, amu vediutu indată pe d. de Radovitz și căte-va persoane din lumea diplomatică, căci mai totu suntu plecati din Berlin.

„Amu avutu două intrevederi cu d. ministru Radovitz, eri si astă-di. D-sa a fostu fără francu si fără precis în opiniiile sale. Acesta este obiceiul cabinetului germanu: ori-cine scie, la ce se poate astepta si la ce nu. Amu datu d-lui de Radovitz basele noastre. Pare-mi-se, că cunoscă inca de mai nainte esența lor.

„Că si comitele Andrassy, d. de Radovitz tinea asemenea categorii. D-sa mi facă căte-va observațiuni asupra redactiunii baselor. Mi dise, că totu depindu mai alesu de Franța, de ora- ce guvernul din Berlin a lasatu Franței această parte a executării tractatului. Dér' inca din ajunul eu i declarasem, că tiără nu voiesce cu nici unu prețiu categoriele. A două di d. de Radovitz se aretă mai indupăcatu si incepă se crede, ca cu orecari explicatiuni, date de mine cabinetelor, amu putut se facem se trece listele.

„Noi ince, a adaogat d-sa in mai multe renduri atât ne-amu legat pentru adoptarea cătu, de căci Franța său Anglia voru persistă, noi nu ne vomu putut dă inapoi si nu vomu putut dice, că ne-amu schimbă opiniunea. Remane că d-vă se ronști la Paris si la Londra, căci fa-

acesta, nu ve promitemu se ve sustinem contra celor-lalte cabinete.

„Amu respunsu ministrului, că me voi sili, pe cătu 'mi va sta in putintia, „ceru inse sprijinul d-vostre, in acestu sensu numai, ca, de căci vi se va cere parerea, se nu dicetă, că aceste le gasiti neacceptabile, ci chiar se dicetă că, după d-vostre, suntu acceptabile.“

„Ministrul nu avea aerul de a voi se 'mi refuse sprijinul seu.

„D-sa mi-a disu intre altele: „De d-v. singuri depinde de a ave sprijinul Germaniei. De voiti se 'lu aveti, 'lu veti ave; de nu, veti gasi in noi unu adversariu: e mai bine se ne splicam lamurită. Cunosceti, ce a disu principale de Bismarck de d-v.: De că Romanii voru se aiba amicitia nostra si sprijinul nostru, 'lu voru ave, de nu, voru ave contrariul; si d-v. sciti, că Cancelarul tiene la ceea ce dice.“

„Cunoșteamu, in adeveru, aceste cuvinte ale Principelui, căci ele fuseseră disu d-lui Liteanu de Principe, înainte de ultimă s'a calatoria la București; d. Liteanu mi le spusese.

„D. Radovitz mai vorbindu apoi cu mine, facă laude circularei mele si guvernului de fuziune, ceea ce invedera, că era decisu se ne sustienă. Acestu concursu nu mi l'a promis destul de categoric, d'er' a două di facă acăsta mai multu de cătu in ajunul, D-sa imi punea mereu înainte pe Francia, d'er' la sfîrșitul a lasatu se se vădă, ca nu se va declară nemultumită de basele noastre.

„Astu-fel speru, că missiunea mea la Paris va fi mai usioră de cătu se credea la inceputu.

„Spunendu-i că adă diminetia chiar, generalul Ghica mi-a scrisu, că imperatul Russiei si d. de Giers voru parasi capitala peste vr'o diece dile, d. de Radovitz a intielesu, ca trebuie se me ducu mai antaiu la Petersburg.

„In fapta credu, că totul depinde de Germania; de căci ne vomu conduce astu-fel in cătu se nu simu recunoscuti de Germania, celelalte două Puteri nu ne voru recunoscere. O avertisare pozitiva ne este data in acăsta privintia! Noua ne e lasatu d'er' de a ne purta astu-fel, in cătu se evitam periculele cari ne aru amenintia, de căci amu remană inca multu timpu necunoscuti.

„Cuvintele semnificative ale d-lui de Radovitz, care mi-a vorbitu de unu nou conflict posibil, au o importanță, pe care nu trebuie se o scăpămu din vedere.

„Veti ave sciri dela mine dela Petersburg, unde voi sta cătu se va pute mai pucinu. De acolo voi trece erasi prin Berlin, pentru a vorbi cu d. de Radovitz, după cum i amu promis, si apoi me voi duce la Paris. Primiti ve rogu etc.

v. Boerescu.

O rectificare in cestiușa administrativă.

Oradea - mare in postulu Crăciunului 1880.

(Urmare si fine.)

Se mergemai mai departe, Romanulu, că individualu, si că natiune posede insusirea, că de locul nascerei, si de vatră strabuna nici in dile de desastre nu se poate desparti. Nu sufere indoieala, că intre alte multe insultari suntemu suspcionati, că amu gravitate incocă si incolo, ince si aste ce potu fi alta de cătu nesce apucaturi sirete si reatatișe, căci si aci judecandu după fapte si trecutu sustinēnemu, că elu, Romanulu, e patriotul celu mai bunu, si celu mai creditiosu tronulu.

Noi adoramu constitutiunea genuina; ba că nu o potem ave suspiram; asia, de căci unu tempu e contrariu celuilaltu, astă nu-i vină nostra; constelațiunile sunt urmatorele: Este constatatu, — voi vorbi numai de regiunea Beiusului — că dela anii 1852, 1853 poporul romanu, care după cum amu atinsu mai susu se occupă cu cultivarea pamantului s. e. se bucură de o pusetiune favorabilă; prin comune se infinită scoli, se sistemisau salarie pentru invataitori, si instructiunea apucase radacini intensive. Numerul tinerilor la institutiile mai inalte inca creșea, pentru că era probabili, că de căci voru fi apă si qualificati voru poate fi aplicati si la functiile publice. Ince dela anii 1872, si mai alesu dela 1875 pene astadi, totu trebile in totu direcțiunile se intorsera spre reu.

Déca numai imposibile directe in intielesul foilor maghiare s'a urcatu dela anul 1875 din sumă de 68,388,093 fl. la sumă de 82,860,069 fl., de căci detori statului in 1875, a fostu 619,584,029 fl., era astădi face 909,365,329 fl.; de căci deficitul anualu variază intre 30—35 milioane de fl. si deca foile maghiare recunoscă, că pentru incasarea impositelor său introdusu acea sistemă, care numai are parechia, de sine urmă, că imposibile si aici s'a marită, apoi au urmatu executiunile cu tota vehementia, că se nu se poate dice că nu existe si puțina egalitate. Ince luandu in considerare, că cu salariile tutorilor ofișiali, e deosebitu celu mai scumpu si inteligibil.

si ale medicilor districtuali, cu competențele de pensuni, si spitaluri, s. a. imposibile comunale inca au crescutu; asia din anu in anu scădu averea miscători in acelu gradu simțibilu, înălțu în comunele, unde erau 30, 40 parechi de boi, astă abia se astă 6, 7, era parechi; pamantul, fără vite ne potenduse cultivă nu numai că nu a productul recerutu, ci a devenit fara pretiu numalum necessarium.

In seri'a sarcinilor ocupa locu rescumperarea pamanturilor remanentiale si dispuseiunile insferă lucrului publicu. In intielesul legilor urbariale acele pamanturi, cari nu au fost cuprinse in liste (de robota) urbariale, traseranduse de pamanturi remanentiale, trebuie se fia rescumperate de către posessorii loru.

Apoi astfelii de rescumparari se urca la sume considerabile: pentru că variaza dela 5—6000 fl. in susu; ba sunt comune, cari au a solvi grele sume, de es. comun'a Ferice se vinu 14 mii fl. pe Meziadu 29 mii fl. era pe Rosia 43000 fl. E adeverat, ca legătura da favorabilă a coloanei în rate anuale de 32 ani; ince fiindu că totu sarcinile la olalta fără se potu suporta, ba sunt pre multi, cari fără ori-ce rezerva marturisesc, că cu tempulu voru ajunge la ruina, peatru că si astăi sunt comune destule cu case parasite si cu spini in ferestre, a le carora proprietari au emigrat D-dieu scie, in care coltii de tiéra, că se nu pie aici de fome.

Dela anul 1874 si 1875, pusetiunea noastră si in privintia vamiloru s'a alterat. Dela ace anu fatalu drumulu de tiéra, care trece prin Beiusiu, si care e drumulu de comunicare cu Crisioru pene la Oradea si in alte directări dela Beiusiu in susu, si dela Beiusiu in josu la distanță de o jumătate de ore e baricadat cu vamă. Atunci candu s'a hotarită infinitarea loru, s'a adusu acelu argumentu, că sumă de bani, ce incurge din cercu prin rescumpararea lucrărilor publice, nu e de ajunsu pentru sustinerea podurilor, ince fiindu suntem bine informati, totu atunci s'a disu, că acele vamă voru dură numai 3 ani. Luandu acumă in consideratiune, că acelu timpu a spirat, d'er' mai vertosu, că de căci in anul trecutu s'a adusu decisiunea, că fia-cine este obligat a solvi in bani jumătate din lucrul publicu si că aceste sume se incasă fără energiosu: banii incurzi din rescumpararea lucratelor publice voru fi de ajunsu pentru sustinerea podurilor. Asia cadiendu argumentul, care a servit de baza la infinitarea vamelor, aru fi trebuitu se cada si barierile de vama, redicate in drumulu de tiéra la Dragăușeni si Pocolo. Aceste vamă sunt date in arenda la jidovi, ele in tota privintia sunt premoște, deci cerculu aru așteptă, că comitatul se si schimbă dispuseiunea, cu atatu mai vertosu, că după cum spune unu raportu oficiosu sumă incursa din rescumpararea lucrărilor publice atât de de favorabilă, înălțu din o parte considerabilă din ea se poate destina si pentru suplinirea de subvenții in intresulu construirii drumurilor de feru in parile de către media noptă ale comitatului.

Aceste le amu memorat de aceea, că se scălă lumea, că la sarcinile statului participam si noi ba dorim, că se scă si aceea, că cunoscem de datorintă patriotică a participă la sarcinile statului. Ince din nenorocire numai cu atăta ne alegem, că după simptomele de astăi, la mai multu nici nu potem contă. Candu se voru respira acesti gri nuori, scie numai Dumnedeu; este posibilu, că după o iernă molesta vomu scăpă a vedea si dile de primevă, era pene atunci se simu cu perseveranță, si se mancamu si numai malaiu, pentru că si făță maghiara „Pesti Naplo“, publicându in lunele trecute 3 articuli de fondu despre naționalitate din granitie meridionale, face atentu pe guvern, că in comitatul Severinului pe viitoru numai fi de maghiari se apluce in funcțiuni publice, apoi facându comparatiune intre naționalitățile din granită accentuăza, că dintre toti, „az oláh nép, oláh nemzetisége“ (români) sunt remasi mai inapoi, naționa romana n'ar ave nici unu rol administrativ politicu, nu se interesă de nimica, si se multimeșce cu atata, că de adă pe mane, se aiba o bucată de malaiu. Ce mai consecintia. Si ce mai satira! Elu se impedeaca, si era elu se batujocărește. Ore au se manifestă astăi in forma pozitiva, si fara ori-ce rezerva, că ori cine, si vaile, necantandu in limbă maghiara, este considerat de dusmanu alu statului? Cunoscem noi si tactică sublimă, prin carii nimicii nostri voiescă a impușină si a face inteligintă națională imposibila. In acestu secolu amu invetiatu a cunoscă mai multu, că limbă